

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 636. Honorii Pap. Annus 11. Heraclii Imp. Annus 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

dictum est) ista praetensis, ad Gentium conuersionem Apostolicum tere conuertit, quod annante Domino, plenum magnis piscibus traxit ad littus.

IESV CHRISTI.
ANNVS 636.HONORII PAP. HERACLI IMP.
Annus 11. Annus 27.I.
HIEROSO-
LYMA CA-
PTA A
SARRACE-
NIS.

ANNVS Redemptoris sexcentesimus trigesimus sextus. Indictione nona, Christianae religioni lagibus illuxit, quo ciuitas sancta, in qua operatus est Deus saltem in medio terrae, anno secundo obfitionis caput a Saracenis. Christianae religionis nonnulli hostibus, ab iidem que non paucis annis, ut a Peris, captiuos tenuerunt, sed vique ad annum Domini millefimum nonagesimum nonum, post annos quadringentos sexaginta tres, ex quo a fidei hostibus fuerat occupata: quae & (pro dolor) nunquam collo tyrannicum iugum excusserunt, neque excusaria fuerit vocuum armis imperatorum Orientalium corpore languentium, nisi ab extremis orbis partibus Francorum ardens pietas celesti munita auxilio, magna animi fortitudine id aggressa feliciter perfecit. Sed quid de his nobis Annales referent, audiatur.

Ad presentem namque annum spectat, quae ex Theophanen anno superiori narrata his verbis: Haumar dixit aciem contra Palestinam, & obdiles saudam ciuitatem brenum tempore, capta eam verbo, pactis consentientibus. Sophronius namque Hierosolymitanus summus sacerdos verbum accipit ad tuum Palestinem faciuntatem. Egisse enim ipsum liquet, ut Christianis licet ecce, quae sunt Christianae religionis, facta pergeat. Ia Tyrus Episcopus & alii tradant. Sed pergit Theophanes.

II.
HAYMAS
TRIM CVM
SYNSE-
CTA CON-
STRYXIT.

Cum Haumar sanctam ciuitatem suos ingressus, cibis ex canella & cordis indumento amictu, foundationemque satanam offensum, templum exquirens, quod Salomon confrestrat, ad blasphemiam sua orationem conserendum videlicet. Hoc adverterunt Sophronius, ait: In veritate istud est abominationis desolationis, quae dicta est a Daniele propheta, sicut in loco sancto. Multique Ladymus hic portat propagator Christianam defensio plebem. Puto equidem sanctissimum Patriarcham aliquid amplius mente speciale, quam oculis, prouincialeque gentem illum Mahometicam vete abominationem effe defolationis (quantum videlicet a Deo permisum esset) Christianarum religionis. Haumar autem, vix potest affinem genti Hebreorum, luxurie templi Salomonis destructionem habita corporis in vestibus luxuriosis: quamobrem ut eas deponeret, vix tandem idem Sophronius perfusus: nam subdit Theophanes: Dum vero illi Haumar esset, rogauit eum Episcopus accipere fondamen cum indumento & indui at illi non patiuerat e portare. Vix ergo perfusus vel refutans sua lacravat, & sternu redidit ea Sophronio, & refutans illi propriis.

III.
SOPHRO-
NIK. PATRI-
ARCHE
HIEROS.
OBITU.a. Reg. 19.
b. Reg. 4.

Sed quid de Sophronio, eius extrema mox adiicit Theophanes: Verum, in que, inter haec Sophronius obiit, qui verbo & illi Hierosolymitanam ornauit Ecclesiam, qui contra Heraclij & fratrum eius Monothelitarum, Sergij, Felicis & Pyri, decernant errorum. Cum enim videret sancta a canibus proculari, quanto putas cum mortore esse confectum, ac quibus luxurie lachrymis, & lugubribus nouum Hierusalem threnis lamentarum esse tantam cladem: vnde merito, ut Elias a perierit anima sua, ut morereetur, & non secus atque Heli b, non subsisteret amplius, ubi capitam audiuimus arcam Domini, neque illi supererit esse cuperit.

IV.
MAGNO
DAMNO
SOPHRON.
VIVERE
DESIIT.

Magnu quidem totius Ecclesie Catholice dano Sophronius viuere desit, qui aduersus Monothelitas solus (vix vidimus) hancen infuriosus, ac scriptis dictisque strenue decernasit. hoc namque ad cumulum malorum

accessit, vt qui impiciati reficeret, e medio tolleretur quo sublatu obice, que non tentaret Imperatoria potest manu, & cum Patriarchate fulra precepsio harense celebrara. Venum licet Sophronius ex hac vita discesserit, tamen retra fidei hereditatem ad suos discipulos aliquos Palastinos Episcopos propagauit, ut appareret electio Stephani Episcopi in Synodo Romana sub Martino Pontifice facta in Secretario secundo: licet idem tradat, post Sophronium nullum alium ad tempora suile festum Hierosolymis Orthodoxorum Episcopum, sed inuiafle Ecclesiam illam harerium hominem, de quo ita ibi: Sergius namque quando Lopponi Episcopus, prius sum genit Perforum, loci conformatio, sed Hierosolymitanus arripiens non quidem per Ecclie officiarii autoritatem, sed suorum potestatis, contra canones iuram ad seum Hierosolymitanum pertinet, aliquos Episcopos ordinavit, & canone munere ordinatus, aliis ordinare praefunis, hancipie, qui subiici coeli pseudoepiscopos eaduimus. Paulus Patriarche Constantinopolitanus hereticus, quo ab illo in Episcopum continetur.

Accidit plane, ut ad lucum fidelibus Orthodoxis vindique fluent argumenta, quod loca sancta concilarerint a perfidis Saracenis, quod tanto pastore illa circa orbata Ecclesia, quodque haereses inde ibi querentes incrementa. Sed & illud Hierosolymitanum clades amile detinunt, quodque cum ciuitate Sophronio insita naufragium passa sunt, quoniam perpauca dabantur veluti racemi post vindemiam nobis hactenus reliquunt, date videlicet homilia, quatum alterum in Natura domini est habita, de qua superius mentio facta est, altera de sanctis Angelis scriptorum vero ipsius aduersus Monothelitas epistolam tantum illa ad Honoriū aperte Sergii supererit inexta Acta Sextae Synodi. Ceterum ex paciis his nobis velitis nobilissimi & diuinitatis aucti regni monumentis, qualis quantitate que vir fuerit doctrinae & eloquentiae praeditus, facis intelligi posse videatur et plane inter nobilitores Orientalis Ecclesie magis mentio censeatur adnumerandas. Porro cum non determinantur, sed & sanctitate percellebitis innocentium eius natalis dies posterius annatin celebrandis ab Ecclesia Catholicis tabulis Ecclesiasticis & fuis diligenter Sedianam ad Occidentalis Ecclesie conseruantur rationem.

Hoc anno, Era sexcentesima septuagesima quarta celebratur habetur Concilium Tolerationis, dum quoniam Episcoporum viginti, anno primo Cinthilani Regis, canis extant canones novem, idemque pro Regis latitudo flabilitate que regni sancti, et inter alios ille quoque habet, ut maledictis Regi, excommunicatis penitentia.

Quod autem huic quinto Tolerationi Concilio fieri quarto minime interfuerit repertum sanctus Isidorus id accidit, quod hoc eodem anno tradidit esse definitum de quo ista Tolidensis haberet in Cinthilano Regi: anno primo Regis Cinthilani, doctus & legum Lateropolitanum filius stans in Ecclesia, peracto sermone ad populum, & expedito munere benedicenti omnibus, Deo haecrum sibi traditum gregem intercessione summo odore misit in Domine Decretaria per exitum sanctitate, spiritu proprio clarum, in elemosynis leprosorum hospitalitate præcipua, corde seruens, in sententia veris, in misericordia, in predicatione Lxx, in lucido Deo animalibus dñis in expositione Scripturarum causis, in consilio prouidis in laetitia, in miseria, in oratione devotus, honestus prælator, semper pro Ecclesiæ & veritate defensione mori premens, & omni bonitate conspicuus. Prater a pater existit clerus, doctus & sufficaciter monachorum ac monialium, consolator nuntiantur, turam papillorum ac viduarum, atritor superbiorum, pectorum & malorum hereticorum.

Rexit Archiepiscopatum Hispanorum quadragesima anna, & uestro fulgens miraculorum figura, primaria dignitas formis, & Romanu Papam in Hispania vicem gerens. Sacerdotibus, Regis, & populus, dominas & humanas leges tradidit, & Hispania humiliter vobire pretermittitibus maledictionem incolit, & eis fideliem separavit conseruavit.

... etiam confrontrantur, & in pace quietus. Era sexcentesima se-
ptembris * ad secundam Episcoporum concilium, & eis propheticis
co/a diebus dico, & dispensatio futura predicta: sydne beneficatu, lux
miseria, sed misericordia vir faciat illa ipsorum, per quam floruit alma
fus, &c. adhuc autem in fine ipsius ex illo Gotobius
progenitum, natumque patre Secundiano Duce Carthaginensi.
Quod sicut ad scripta ab eo pertinet, hic eorum
catalogus recensendus est ex S. Ildefonso Archiepiscopo
Toletano, qui hoc ait:

Sed etiam Leontius frater Hispaniensis sedis provincie Ba-
learum, vir doctissimus fons & ingens pollici: natus
in ea cathedra teum, vir humilis & ingens pollici: natus
in ea, post modum & sollicitum, & ex eo superiore vertere audientes, ex
ipsius frumentis affluebant copiam in clavigero promoverunt, ut u-
tum eam uideat, nonnulli reputauit Iesum commendare,
longe operacione & nouitate, id est, librum de genet officiis
librum prouerbiis, librum de oitis & obitu patrum librum
complimentis, quae panopoma vocantur, librum tuis ad Flor-
entiam fratrem suum contra nequitum Indorum, librum de natura
viro ad Sibyllatum Principem, librum differentiarum, librum seu
cognitorum, & ceteris, id est, libris de genet officiis
librum prouerbiis, quibus in vnu consolat,
deinde liber de uita Logionum. Scripta quoque ultimorum petitionis
ad Iudeos Cagliariensem Episcopum literarum Emissariogrammarum
cum multis annis conseruatae perseruerant, inscripto predicto ex-
tempore rite illi consuluisse. Clarus temporum Recaredi, Vi-
torum, Gundemari, Sylvestri, Saintibeni, & Sisenandiani forma
quasi uita uenit Episcopatus honorem, subiectaque doctrina
analogiorum partibus decorem, huncque Ildefonsum. Tu-
tius uero agens de successore ipsius S. Ildefori, ita sub-
iungit.

Sicut beatissimus Isidorus Theodosius natione Grecus, varie-
tate locorum, & extermine locutione nuditus, verius autem, vi-
cita demonstrans sub sona pectile lope voracissimum: nam libros
quibus deinceps in uerba & arte Medica, necnon de re notaria,
quoniam Isidorus secundum ista tempora fuerat, medium ad publicam
venientem, medium & fiduciari, reliquias vera, & insuper falso
per quidam Aradem nomine Accinctum de Latine in A-
rabiam translati, sic in iis & aliis pluribus in his dies inueniuntur &
ercent annua fides comprobatur, per Symeonem ad Archiepiscopio
paganorum degradatum est: afferunt enim Dominus nostrum
Christum cum Patre & Spiritu sancto non esse trinum
Deum, sed unum deponimus. Hic (ut dicitur eis) priuatus honor
sacerdotum at arabas translati, & scilicet seudipropria Mahometus ad-
dit, & per decus desideria (ab Imperatore Heraclio, Tunc
uero dignus priuatus translata est ad Ecclesiam Toletanam.
Tudensis, quem exceptum ex prototypo nobis
concelli Francisca Pegna mei amantissimi in R. oce Aus-
ditorum. Verum haec de Theodosii priuatione Episco-
pus ante triennium sedis expletum oportet conti-
gili: siquidem legitur Honorus Hispanensis Episco-
pus sexuo Tolerano Concilio post binarium subscripti-
plice.

Potio eodem tempore, quo Isidorus, etiam Iustus To-
letanus Episcopus ex hac vita difecisse videatur: etenim
qui Concilio quanto Toletano interfuit cum Isidoro, lo-
co ipsius tunc quanto priuatus fuit successor Engenius.
Qui modestus nostri fuit perfoluta postrema S. Ildeforo,
ante Synodum hanc via factio, ita per filios & laico,
de quo agit S. Ildefonius, qui in catalogo vi orum illa-
litum, quem tecum numerans Ioletoanus Antistites Met-
ropolitana prouinciae Carthaginensis, non virum ipso-
num integrum, sed velut quibusdam elegios co-
mentantur singillatim profectus, primo loco col-
locat Audentium, cui successus dicit Aucturianum virum
dum, Sed dictum de lafo, non praetercurram quarto
ex postcessore ei mensura dignus, quoniam elegia ab
Ildefonio concepta nobis exhibet scriptus Vaticanus
vobis his verbis:

Autorius * post Audentium Toletate virum sedis Metropolitana pro-
vincia Carthaginensis Pontifice successor obiit. Vir egregius af-
flatus opera virum plus exemplum ruendi, quam calamum creden-
tiae & farricido latens & mirabilis dignus: quis quibus num-
bris uicis, etiam terrore reperi membra meruit in sepul-
chro. Nam cum sedis sua sacerdos fringebatur, divina datur re-

uelationis communis Complutensi sepultos municipio (quod ab
urbe eius forme sexaginta militaris statum est) Dei martyres per-
fornari. Qui concutus accurrerunt, quos & tellus aggeru & obli-
quo tempore preferat in lucem & gloriam terrena cognoscens pro-
nichendo uenient. Quibus inuenient, redire ad sedem renens, ferni-
tatis finali & assistance fidelium inueniunt, dum classit extre-
mum: cuius tamen fatum, donec vixit, nemo adiit. Idem ut anti-
quitas fert in Tolosa sacerdos nouus, & in Complute agnoscitur
primus. Subiectus auctor de Montano ioidem vitro sancto
Episcopo Tolerano, verum non successore Aucturio, sed
Celtico enim.

Montanus post Celsius prima sedis provincie Carthaginensis
Toletane viris cathedrali renuit, bono & virtute gaudi-
mrus, & clavigero opportunitate decorus, regimen honestus ac-
cepit. * ad diligenter condigne celestisque ure simili & ordi-
ne. Scriptis epistolis duxi Ecclesiastice utilitate disciplina conser-
tas *, & quibus utram Valentia viris habebatribus, in qua
prophetis christina conficeret, Episcoposque aliena diocesis alterius
territory Ecclesiastice conficerare magna perhibuit prohibere
auctoritate, sacrae scripturarum testimonia firmans id
plures penitus non licet: amatores quoque Priscilliana fe-
cta, licet non operarentur cadent, quia tam non moriorunt eis am-
veraerentur, & exhortari, & exhortari, commemorant quod in libris
beatissimi Teribili * Episcopi ad Lutetiam Papam misse eadem Pri-
scillianorum horifico decedit, connuicta atque decenter maneat ab-
dicata.

Aliam vere epistolam ad Turribium religiosum *, in qua col-
laudans eum, quad culturam defractum idolorum conuictus
ei sacerdotibus auferunturam viget, per quam presbyteros chri-
stina conficeret, & Episcopos aliena fortis alterne diocesis Eccle-
siastice conficerare, magis & compescat inunctione. Hic vir antiquissi-
mus fideliter querelatione narratur ad exhortationem * infante, tam
di primis tempos in vestimentis ardentes, donec coram sedis sua
sacra altari totum Missa celebratatem exploraret: peralio antem le-
monibus, nec prance ignem nec vestis inuenta est amissio deco-
rem. Tunc Deo relata gratiarum adiunctibus, per simplicem natu-
ram ignis conuicta est & saltatio deflagrabitu accensit, & immo-
ritus beatissimus sacerdos est. Gloriosus habuit fuit temporibus A-
matori Regis: anno mox Pontificatus tenet dicitur. Subi-
cit autem huic sanctus Ildefonius, post Donatum inno-
natum Africanius Aucturianus Adelphii successorem, de
quo ita:

Aurelius Toletanus Ecclesie Pontifex Adelphius in loco adsciscitur
sacerdotio, vir bonus, regum auctoritate proclarus, domesticis cre-
tibus bene dispositus, aduersariis enixa confidit, & exordia Sife-
bute Regum, enixa ferme dnodecam, vbi haec Ildefonius de Au-
relio habuit de eius successore illi tubine * cit post elogium
de Ioanne Episcopo Cestanguitano doctrina & sancti-
tate conspicio:

Heldulus post Aurelium felis eius adepto est locum. Hic cum re-
gione aule illustrissimum, publicarumque veruus exsisteret rector, sub
seculari habuit monachu votum pariter explorat & spou. Nam ad
monasterium illud, agathicis dico, cuius me sacerdotio monachum re-
nunt, quod munere Dei perenniusque & patens sanctitate u decoro &
opabile * erit & palam est totum, cum aperte curvantur ne-
gotiorum dñi & inter personam, remota clientum sanctique pom-
pa decori, adeo monachorum peculiaritatibus inbarbat, ut
tunc similes corrūm popularum fasciculis ad clibanum depor-
tarer.

Comque inter decorem insolentianique facili, solitudini & a-
meret & secheretur arcane calci sibi relata omnebus, que est no-
uerat mundi, adiuu sanctiorum monasteriorum: quod frequentauerat ve-
ro, venit per inuisum * opabilis vj. Ibi factus monachus pater, no-
ritu studiis que sancti & ritum monachorum debito rexit, & sta-
tum monastri ratione communis reuertit cum diuinitate cumulans. Ex hoc se-
pene sene arribus, ad Pontificatus episcopum deuocatur. & quia reso-
retur vi coa fui pariter & ignotus, illi & maiora virtutum exempla,
qua monachus dedita quia flaua mundi, quem dicemus viritate ma-

XII.

* recompens-
ans
** confortas
MONTA
NVS EPISC.
TOLST.

XIII.

* mosachum

* exculpationem

XIV.

XV.
AVRASIVS
EPISC. TO-
LATANVS
* opinabilis

gna per hunc et recte discretus". Miserationes et clementiam marum, copias tam lauges enim intrusus probatus, ac si de illius stomacho partibus exponam & artus descendere, & visceris confundere. Scribere remunt: quia quod credendum fuit, multitudine operationis pagina demonstratur. Me ad monasterium redicere memoratum, ultima vita sua tempore Lemanum fecit. Senex obiit. Decem & octo annis sacra regnum tenuit temporibus Sisibutus, Samihilani, & cordis Sisenaldi Regum. Beatus habuimus fuit, qui post beatos gloriam celitus regna bona plena felicitate prouocauit. De iusto autem eius successor illa mox addidit:

In his post Helladius discipulus eius & successor numerus illi est, vir habuit minus corporis, ingenio vero mentis decoris atque subtletatis, ab infantia monachus, ab Helladio ad virtutem monasticae institutionis assiduum educatus pariter & instruens, in Agathen monasterio tertius post ilam recturum est factus, in Pontificatu autem mox illi successor induxit, vir ingenuo acer, & eloquio sufficiens, magna fide profutatus, nisi bruce ante longe annis ritum das exultasse extremum. Scriptus ad Richelium Agathen monasterii patrem epistolam dedita & sufficiente profectione confundit, in qua patenter arguit, suscepimus ergo relinquere penitus non debet. Exinde excusis annis tribus, tempore Sisenaldi Regis obiit: qui Rex post hunc die non decimo defundens ad secessit, hincque Ildefonsus de Archiepiscopio Toleranus, qui vixerunt ante praefectum annum & diem celebrati quinti Concilii Tolerani, cui successebatur Iustini interius reperitur. Eugenius primo loco subscriptus, de quo illa item habet Ildefonsus:

Eugenius discipulus Helladi, collector & consensus Infi Pontifex post Iustum successus * ab infante inveneruntur, ab Helladio cum Iustino patre factus in monasterio institutionibus eruditus. Hunc fecit in Helladum a monasterio suum ad Pontificatum tractu: qui nos ab ecclesiis institutis ordinibus, sed et ipsi eum terminis rectori accepte, & bonam mentem fecit, qui ducit discipulos sanctissimum filium Ecclesie. Dei hereditatem meruit reliquere gubernandam. Idem Eugenius mortuus inservi, gratia sanctorum statum, incrementa, decrementaque corpus resurgitque Lemanum tanta peritura novata, ut confidationes disputationis eius auditorum in spiritu reverentia, & in considerabili doctrinam inducuntur. Vixit in sacerdotio sex undecim annis regnabimur Cimthila, Talgan, & Cindafundi Regibus, hincque de Eugenio Ildefonsus.

Atron pateretur mentio de Brailone Cesaraugustano Episcopo, qui hunc quinto Synodo Tolerani interfuit, sed primum de fratre iplus & praedecessore Ioanne, de quo hic habet Ildefonsus eodem libello, de virtutibus illustris: Ioannes in Pontificatu Maximum fecit Ecclesie Cesaraugustana sedem afferens, primo patrem monachorum, & ex hoc Praefat sedes in regnum populosum, vir in sacris litteris eruditus, plus verbi intendens quam scriptis, tam largus & hilarius datus, quem biliris etiam valuit. Vt enim vero spiritus Dei, quem fotobatur invincibilem, tam largatissimum, quam habitudinem cultus adeo preferebat, ut & datum gratia commendaveret, & non datum gratia exceptaret. In Ecclesiasticis officiis quadam eleganter & sonus oratione compotus. Adsumit inter haec inquirendu[m] Pachalitatem solemniter tam subtile & sive argumentum, velleas & brevitas concisa, & veritas placet patet. Duxdecim annis tenuit sedem honoris adepto vitam gaudii, ad quam amboletus desiderabilis votu[m] substitut in sacerdotio temporibus Sisibutus, & Samihilani Regum. De Brailone au-

temita;

Braulio frater Ioannis in Cesaraugusta decedens, adopus est locum, viri suus germinante coniunctus, ita non nivis ingenio maturauerat. Clavis & iste habuit canoribus, & qualibusdam opulentius. Scripta vita. Annulans chrysostomum monachus, qui & memoriam bonus & virtutem illius suuli iuri suo tenore commendat pariter & illudat. Habuit sacerdotium ferme rigori anni, quibus expedit, clausa dieciva praestans. Duravit in regnum temporibus Sisenaldi, Cimthila, Talgan, & Cindafundi Regum.

Sed & prodendum elogium de Conantio Palentino sedis Antilitre, qui hunc pariter Concilio praesens fuit atque subscrivit primus post Eugenium, de quo illa idem habet S. Ildefonsus: Conantius post Manulensem Ecclesie Palentina sedem adcepit eum, vir tam pondere mentis, quam habitudine speciei gravis, communis eloquio facundus & gravis, officiis Ecclesiasticorum ordinibus intentus & prouidus. Nam melioris fami multas nouit edidit, orationum quoque libellum de omnibus

decenter scriptis proprietate plamorium. Vix in Pontificatu amplius triginta annis dignus habitus fuit ab ultimo tempore Veneri per tempora Gundemari, Sisibuti, Samihilani, Sisenaldi, & Cantabili Regum. Hac de tempore eius fidelis ex quibus causam habebis, cur primus post Primarem in Synodo fidei, arque subsciptus est, nempe quod ceteris senior est. Sed de his fatis.

I E S V C H R I S T I A N N V S 637.

HONORII PAP. HERACLI IMP.
Annus 1. Annus 2.

Sequitur annus sex centesimus trigesimus septimus, Indictione decima, Orientalibus non fecerat precedere in festinam: a Sarracenis tortus Orientis metropolis capitul Antiochia, iam ante occupata reliqua pars Syriae, retenta ab eis est, quod est videlicet ad annum Domini millesimum nonagesimum octauum. Quoniam autem hec accidit, & quomodo consultum fuerit ebus famae templis, alium ubique silentium. Plane his temporibus, quibus huius a Persecuantes, sive ab Arabibus potest, ille demque Mahometanis & Saracenis, capte sunt nobilissime ciuitates Orientis Alexandria, Hieropolis, & Antiochia, vna cum eisdem subditis regionibus, accidit, ut habitatibus in Occidente commingrabant, ut mercatoribus cum eisdem Gentilibus, rito veterane, sive aliis fidibus Christianis id curaribus, complicitate eorum martyrum, cum confessorum corpora translata fuit in Occidente, arque in diversa loca, sive Romae, sive Venetiis, vel alibi collocata. Recum autem translatas tunc fuimus venerandas reliquias granis martyris Antiochia, constans fama, utetique traditio potius, quam scripta significat: quod & patiter dicendum de aliis pluribus sancctorum reliquis, quas ex Orientis aduenias diuina Occidentalis orbis loca cauditum. Sequuntur Orientales ut haec largientur: longissime abrunt, qui potius in Occidente ad urbem ipsam, ut videlicet S. Gregorio ad perquirendas sancrorum religiosas veunt confunuerant.

Porro Iancti Marci corpus longe post haec tempora transferunt Venetas congit. Etenim qui ad finem feculi huius ad peregrinationem ei loca, haec de eisdem sancti corpore tradidit, quis in bello de locis iudei scripti Beda his verbis, cum agit de cunctis Alexandria:

A parte Egypti urbem intravit, ad dexteram occurrit Sabae, in qua R. Evangelista Marcus regnabit, cuius corpus in Occidente eundem Ecclesie ante latere humum est, memoria sapientia de quadrato marmore fata, hanc ibi.

I E S V C H R I S T I A N N V S 638.

HONORII PAP. HERACLI IMP.
Annus 13. Annus 29.

Anus sequitur Domini sex centesimus trigesimus annus, Indictione undecima: quo Honorius Papa, ubi fedidet annos duodecim, menses quinque ministris diebus, et hac vita migravit, quartu[m] Iuliu Octobri. Ita est corrigendum, quod apud alios legitur, post annos duodecim & menses undecim: idque ex Synodibus Anticis Romanis Concilii sub Martino Papa, de quo agemus inferius. Apud Anatolium haec mita de eius erga civitatem calrum munificentia leguntur: hic temporibus, in multis locis fecit. Hic eruditus elocens. Temporibus suis remissus cunctis